

РЕШЕНИЕ

№ 2445

гр. София, 12.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 20.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **3343** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 – чл.161 Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) чл.4 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).
Образувано е по жалба на „РОСЕНЕРГО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Т. Б., чрез адв. П. К., срещу Ревизионен акт (РА) № СФД 22-РД77-186/22.12.2022г., издаден от органи по приходите в отдел „Ревизии и събиране на вземания“, Дирекция „Общински приходи“ на Столичната община, потвърден с Решение № СОА23-РД28-13/24.02.2023г. на кмета на Столичната община (СО), с който са установени задължения по Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/ общо в размер на 55 959,35 лева, от които за данък върху недвижимите имоти (ДНИ) – 6 605,20 лева и лихви върху ДНИ – 2 211,28 лева; за такса битови отпадъци (ТБО) – 35 227,65 лева и за лихви върху ТБО – 11 915,22 лева.

В жалбата се сочи, че констатациите на ревизиращите органи са направени при особено съществени нарушения на административнопроизводствените правила и принципи на данъчно-осигурителния процес. Поддържа се, че имотът, във връзка с който са начислени допълнителните задължения, има жилищен характер по смисъла на действащите правни норми. Твърди се, че имотът от момента на придобиването му не се е ползвал за други, освен за жилищни цели, както и че при ревизията не са направени твърдения и доказателства да е използван от дружеството за нежилищни нужди. В тази връзка се сочи, че неправилно е определен размера на данъка за недвижими имоти и размера на таксата за битови отпадъци, като се излагат подробни доводи. Иска се ревизионният акт да бъде отменен и да се присъдят на жалбоподателя

сторените по делото разности. В съдебните заседания жалбоподателят се представлява от адв. К., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Допълнителни доводи излага в писмени бележки.

Ответникът - кметът на Столична община, представляван от юрк. С., оспорва жалбата, като я счита за неоснователна и недоказана. Подробни съображения развива в писмени бележки.

Административен съд София-град, III-то отделение, 51 състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, установи следното:

Ревизионното производство е образувано със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № СФД22-РД01-150/10.10.2022г., издадена от Е. К. К., на длъжност „началник отдел „Ревизии и събиране на вземания“ в дирекция „Общински приходи“ при СО, определен съгласно Разпореждане рег. № СФРД20-ВК66-16/16.01.2020г. на директора на дирекция „Общински приходи“. В обхвата на ревизията са включени задълженията на „РОСЕНЕРГО“ ЕООД за ДНИ и за ТБО за периода 01.01.2017г. – 31.12.2021г. Ревизията е възложена на Н. Ц. Х.-С., на длъжност „главен инспектор“ в дирекция „ОП“ в СО, определена за ръководител на ревизията, и И. К. Т., на длъжност „главен инспектор“ в дирекция „ОП“ в СО.

На 02.12.2022г. е издаден ревизионен доклад (РД) № СФД22-ТД26-4344, връчен на 06.12.2022г. Срещу РД е подадено възражение, прието за неоснователно.

Възприемайки констатациите и мотивите в РД, Е. К. К. като орган по възлагане на ревизията и Н. Х. – С., определена за ръководител на ревизията, издали процесния РА № СФД22-РД77-186/22.12.2022г.

С РА са установени допълнителни задължения за притежавани от „Росенерго“ ЕООД недвижими имоти общо в размер на 55 959,35 лева, от които ДНИ – 6 605,20 лева, лихви върху ДНИ – 2 211,28 лева; ТБО – 35 227,65 лева и лихви върху ТБО – 11 915,22 лева. Допълнителните задължения са установени за следните недвижими имоти: Урегулиран поземлен имот с идентификатор 68134.1973.156, представляващ Х.-951 в квартал № 22А по плана на [населено място], местност „С. - Д.“ с площ по документи от 795 кв.м., заедно с построената върху него сграда - Двуетажна еднофамилна жилищна сграда № 2 с идентификатор 68134. 1973.156.1 с площ от 308 кв.м., включваща: първи етаж, състоящ се от кухня - трапезария с дневна, тоалетна, гараж, котлено, склад и коридор със застроена площ от 150 кв.м., и втори етаж, състоящ се от четири спални, две бани, дрешник и три тераси със застроена площ от 158,0 кв.м.

РА е обжалван по административен ред пред кмета на СО с жалба рег. № СФД23-ТД26-624/26.01.2023г. С Решение № СОА23-РД28-13/24.02.2023г., издадено от кмета на СО, ревизионният акт е потвърден изцяло.

По делото са приобщени административната преписка и допълнително представени от страните доказателства. Допусната и изслушана и съдебно-счетоводна експертиза (ССЧЕ) със следните задачи:

1. Вещото лице да определи за 2017г., 2018г., 2019г., 2020г. и 2021г. размера на данъчната оценка на процесните имоти съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ, като съобрази декларираните данни по приложената декларация по чл. 14 от ЗМДТ от 04.11. 2011г. и посочи заложените данни за всеки от коефициентите. При изготвяне на заключението да вземе под внимание посочената в декларацията по чл. 14 от ЗМДТ конструкция на сградата, а именно М1, при което базисната данъчна стойност в левове

на квадратен метър е 9,40 /за жилищни сгради - къщи/. При определяне на коефициента за овехтяване да вземе под внимание броя на годините от завършване на сградата до момента на оценката /сградата е построена през 2006г./ и годишния процент за овехтяване на сградите по вид конструкция в процент - за МП - 0,7.

2. Съобразно определената данъчна основа на имотите да определи за 2017г., 2018г., 2019г., 2020г. и 2021г. размерът на дължимия данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци за всеки от процесите имоти на база данъчната оценка на имотите, като такса битови отпадъци да бъде определена по чл. 27, ал. 1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО).

В отговор на задача 1 вещото лице е дало заключение, че данъчната оценка на имота, в частта "Земя" е 40 355,20 лв., а на жилищната сграда е в размер на: 187562,03 лв. за 2017г., 186191,54 лв. за 2018г., 172729,95 лв. за 2019г., 171449,11 лв. за 2020г. и 170168,28 лв. за 2021г. Въз основа на нея, в отговор на задача 2 вещото лице е изчислило размер на ДНИ, както следва: 427,34 лв. за 2017г., 424,78 лв. за 2018г., 399,53 лв. за 2019г., 397,13 лв. за 2020г. и 394,73 лв. за 2021г., или всичко за периода 2043,51 лв. и лихви за забава общо 693,55 лв., а ТБО в размер, както следва: 1127,28 лв. за 2017г., 1127,28 лв. за 2018г., 1127,28 лв. за 2019г., 1127,28 лв. за 2020г. и 1127,28 лв. за 2021г., или всичко за отчетния период по делото 5636,40 лв.

Заключението на вещото лице е прието без оспорване от страните и съдът го намира за обективно, компетентно и обосновано.

Правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, след изчерпан административен ред за обжалване, поради което е процесуално допустима.

По същество е неоснователна.

Съгласно чл.4, ал.1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служителите на общинската администрация по реда на ДОПК, а съгласно чл.9б от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните такси по този закон се извършват по реда на чл. 4, ал. 1 – 5. По отношение обжалването на свързаните с местните данъци и такси актове също е приложим реда по ДОПК.

Видно от чл.4, ал.3-5 ДОПК, в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, имат правата и задълженията на органи по приходите. Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на НАП.

С разпореждане № СФД20-ВК-66/16.01.2020г. директорът на дирекция „Общински приходи“ в СО е определил Е. К. К., на длъжност „началник отдел“ в отдел „Ревизии и събиране на вземания“ като компетентен орган за възлагане на ревизии. Със Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020г. кметът на СО е определил лицата, заемащи изброени длъжности от дирекция „Общински приходи“, за органи по приходите, които извършват производствата по установяване, обезпечаване, събиране и контрол по вземанията от местни данъци и такси. С оглед посочената заповед и съгласно чл.119, ал.2 ДОПК процесният РА е издаден от компетентни органи, а именно от възложителя на ревизията Е. К. К. - началник на отдел в дирекция „Р.“, и от Н. Ц. Х.-С., определена за ръководител на ревизията.

Спазени са и изискванията по отношение на формата на РА и

административнопроизводствените правила.

Спорът основно е относно приложението на материалния закон и се свежда до това как следва да следва да се третира процесната сграда-собственост на дружеството за целите на облагането и определянето на дължимата ТБО по ЗМДТ – като жилищен или нежилищен имот.

Основанията, редът и начинът на определяне на ДНИ се съдържат в нормите на Глава втора, раздел I ЗМДТ – чл.10-28, а тези за определяне на ТБО - в нормите на Глава трета, раздел I ЗМДТ – чл.62-64, чл.66-69 и чл.71. Съгласно чл.11, ал.1 ЗМДТ данъчнозадължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. Според чл.19, ал.1 от ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти към 1 януари на годината, за която се дължи, а тя, според чл.20, ал.1 от същия закон, се определя съгласно приложение №2 в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването. Чл.21, ал.1 ЗМДТ регламентира, че данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2. Съгласно §1, т.17 от ДР на ЗДМТ, „отчетна стойност“ е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане.

Както и страните посочват, в ЗМДТ липсва дефиниция на понятията "жилищен" и "нежилищен имот", с оглед на което за изясняване съдържанието на тези понятия следва да се използват дефинициите в ЗУТ. Съгласно § 5, т. 29 от ДР на ЗУТ „жилищна сграда“ е сграда, предназначена за постоянно обитаване, и се състои от едно или повече жилища, които заемат най-малко 60 на сто от нейната разгъната застроена площ. Съгласно т.30 от допълнителната разпоредба на същия закон "Жилище" е съвкупност от помещения, покрити и/или открити пространства, обединени функционално и пространствено в едно цяло за задоволяване на жилищни нужди.

Жалбоподателят не оспорва, че се явява задължено лице за местния данък и ТБО върху процесния недвижим имот. Твърди обаче, че сградата се явява нежилищен имот и съответно данъкът за нея следва да се определи по правилото на чл.21, ал.1 предл. първо ЗМДТ.

На първо място, както и ревизиращите органи са констатирани, недвижимият имот е деклариран като такъв със стопанско предназначение и с определена отчетна стойност. По-конкретно - декларираното предназначение на недвижимия имот - Земя и Жилищна сграда № 2 е стопанска дейност, под наем или продажба.

В същото време, с оглед горепосочените дефиниции по ЗУТ няма съмнение, че процесният имот - двуетажна еднофамилна жилищна сграда, е предназначен за жилищни нужди. Релевантен за определяне на задължението за ДНИ и ТБО обаче е не устройствения статут на имота, а начинът на използването му. В случая от страна на жалбоподателя не са ангажирани и липсват доказателства, че имотът се ползва като жилище – за задоволяване на жилищни нужди на едноличния собственик на капитала, на негови органи или служители. От друга страна, в случай, че обектът се ползва от дружеството за отдаване под наем, то това представлява стопанска дейности и имотът следва да бъде обложен като нежилищен. Доколкото в случая процесният имот е деклариран именно за стопанска дейност и не е недоказано, че през процесните периоди е задоволявал жилищни нужди, то правилно ревизиращите органи са

извършили облагането по хипотезата на чл.21,ал.1, предл. първо от ЗМДТ, т. след сравнение между двете стойности - по-високата между отчетната стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2.

Декларираната отчетна стойност на земята е в размер на 56 569,91 лв., а за жилищната сграда - в размер на 647 982,59 лв., или общата отчетна стойност на имота (земя и сграда) е в размер на 704 552,50 лв. Видно от експертизата, съгласно представена справка в хода на ревизията, земята се отчита по счетоводна с/ка 201 „Земи, гори и трайни насаждения“ с отчетна стойност в размер на 56 569,91 лв., а сградата по счетоводна с/ка 203 „Сгради“ с отчетна стойност в размер на 647 982,59 лв., т.е. общата отчетна стойност на имота (земя и сграда) за периода 01.01.2017г.-31.12.2021г. е в размер на 704 552,50 лв., не е променяна до края на този период и не се различава от декларираната отчетна стойност.

Данъчната оценка по Приложение № 2 от ЗМДТ на имота, посочена в РА, е в размер на 40 355,20 лв. за земята, колкото е определена и от ССЧЕ, за всички ревизирани периоди. За сградата съгласно РА данъчната оценка по Приложение № 2 е в размер, съответно: за 2017г. - 292 948,50 лв.; за 2018г. - 291 438,50лв.; за 2019г. - 270 961,20лв.; за 2020 г. - 269 549,90лв.; за 2021г. - 268 138,60лв. Вещото лице е изчислило по-ниска данъчна оценка на сградата съгласно Приложение № 2, съответно 187 562,03 лв. за 2017г., 186 191,54 лв. за 2018г., 172 729,95 лв. за 2019г., 171 449,11 лв. за 2020г. и 170 168,28 лв. за 2021г. По същество обаче разликата между изчислената от вещото лице данъчна оценка и тази по РА не оказва влияние върху основата за облагане и за изчисляване на ТБО, тъй като и в двата случая отчетната стойност на имота се явява по-висока и именно въз основа нея следва да се определи задължението за местния данък и ТБО. При това положение съдът приема, че ревизиращите органи са стигнали до законосъобразни изводи относно данъчната основа и размера на данъчното задължение за процесния недвижими имот.

Законосъобразно е определена в ревизионния акт и ТБО. Съгласно чл.62 ЗМДТ (в приложимата към процесите периоди редакция) таксата за битови отпадъци се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, като размерът ѝ се определя по реда на чл.66 от закона за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване.

Съгласно чл.64, ал.1 ЗМДТ /в редакцията към ревизираните периоди/ ТБО се заплаща от лицата по чл.11. Следователно, жалбоподателят е задължено лице за ТБО за притежаваните от него недвижими имоти.

Безспорно е и че процесните имоти попадат в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, съгласно приложените заповеди на кмета на Столична община.

Според чл.67 от ЗМДТ размерът на таксата се определя в левове според количеството на битовите отпадъци. Когато не може да се установи количеството на битовите отпадъци по ал. 1, размерът на таксата се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет, която не може да бъде данъчната оценка на недвижимите имоти, тяхната балансова стойност или пазарната им цена.

Чл.22 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на

услуги предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО) регламентира, че ТБО за нежилищни имоти на предприятията се определя: 1. според количеството на битовите отпадъци съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозване; 2. чрез пряко договаряне; 3. пропорционално в промили.

За целите на определянето на количеството битови отпадъци за имотите, попадащи в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, чл.23 от НОАМТЦУПСО предвижда подаването на декларация по образец за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през годината. Съгласно чл.26 извън случаите на чл. 23 и чл. 24 такса за битови отпадъци на нежилищни имоти на предприятията се определя пропорционално в промили на база отчетна стойност на имотите, като разпределението на размера на промила е както следва: 1. за сметосъбиране и сметоизвозване; 2. за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения; 3. за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

В случая, както и експертизата е установила, дружеството не е подало декларации по чл. 23, както и по чл.24 и чл.27 от НОАМТЦУПСО. С оглед на това ТБО е определена съобразно чл. 26, ал. 1 от НОАМТЦУПСО.

Съгласно чл. 23, ал. 3 от НОАМТЦУПСО размера на ТБО се определя от Столичен общински съвет (СОС) на един съд за една година за всеки район на СО при определена честота на сметоизвозване в левове, в зависимост от обема на съда като цена на услугите по сметосъбиране, сметоизвозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци. Съгласно ал. 4 предприятията заплащат и таксата за услугата по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в размер, пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите. За периодите на ревизията размерът на таксата е определен според Решение № 816 от 22.12.2016г., Решение № 793 от 21.12.2017 г., Решение № 857 от 20.12.2018 г., Решение № 52 от 30.12. 2019г. и Решение № 626 от 17.12.2020г. на Столичния общински съвет.

В хода на ревизията са събрани и по делото са приложени достатъчно доказателства относно реалното предоставяне на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, както и за начина. Представени са договорите с концесионерите, извършващи услугите по сметосъбиране, сметоизвозване и транспортиране на битови отпадъци, както и фактури, ежедневни и обобщени констативни протоколи, актовете за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове работи относно почистването на обществените места и инфраструктурата. Налице са и достатъчно доказателства за предоставянето на услугата „обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения“, за която СО е сключила договори с „Чистота –Искър“ ЕООД и „СОФЕКОСТРОЙ“ ЕАД.

В обобщение и като краен извод настоящият съдебен състав намира, че ДНИ и ТБО са правилно установени и процесният ревизионен акт се явява законосъобразен по всички критерии на чл. 160, ал.2 от ДОПК, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, сторените от жалбоподателя разноси остават за

негова сметка, а претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважена на основание чл.161, ал.1 ДОПК за сумата от 5 126 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „РОСЕНЕРГО“ ЕООД срещу Ревизионен акт № СФД 22-РД77-186/22.12.2022г., издаден от органи по приходите в отдел „Ревизии и събиране на вземания“, Дирекция „Общински приходи“ на Столичната община, потвърден с Решение № СОА23-РД28-13/24.02.2023г. на кмета на Столичната община.

ОСЪЖДА „РОСЕНЕРГО“ ЕООД да заплати на Столичната община юрисконсултско възнаграждение в размер на 5 126 лева (пет хиляди сто двадесет и шест лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: